

- Eg vænti,
at Kristína
og eg fara at
finna útav at
leggja okk-
ara ger-
andisdag
tíðrættis
framyvir,
heldur
Hilmar, sum
er glaður og
takksamur
fyri, at
konan altíð
hefur verið
honum holl-
ur stuðul í
øllum víður-
skiftum

Skúlin sum ein urtagarður har børnini eru blómurnar

Fríggjadagin 25. juni var síðsti dagur hjá Hilmar Bech í starvinum, sum lærari við Porkeris Skúla. Hilmar Bech hevur verið lærari í 41 ár, tey 40 í heimbygdini Porkeri, har hann síðani 1967 hevur verið fyrsti lærari. Hann hevur verið virkin í kommunu- og landspolitikki, umframt, at hann hevur røkt álitisstørv í bygdini, men fremst í huga hansara hava skúlin og børnini verið, og Hilmar takkar fyri, at honum untist at starvast innan føroyska skúlaverkið í 41 ár

DAGFINN OLSEN

Ofta er lærarin í eini bygd ein týðningarmikil og miðsavnandi persónur. Farið verður til hansara, um okkurt er á vási ella okkurt er at taka sær av, ið krevur álitisfólk.

Hilmar Bech hevur verið lærari í heimbygdini Porkeri í 40 ár og hevur verið savnandi persónur og ein, ið bygdarfólkini hevur havt álit á og tokka til. Mong álitisstørvini hevur hann røkt í bygdini, men skúlin og starvið har hava staðið honum nær, men fríggjadagin 25. juni 1999 segði hann farvæl og takkaði fyri seg, og fleiri enn 100 fólk møttu at heilsa honum og takka honum fyri tíðina.

Úr Porkeri

Hilmar er føddur og upp-vaksin í Porkeri.

- Pápi mín var úr Porkeri og kallaðist Jacob Bech,

vanliga róptur Jacob í Hóli, og mamma mín var ættað av Strondum og kallaðist Johanna, ofta rópt Johanna á Strondum. Vit búðu á einum stað, rópt í Hólinum. Vit vóru 10 systkin, eg var yngstur, og í Hólinum var gott og trygt at vera, greiðir Hilmar frá.

- Um summarið spældu vit børn t.d. ofta Á lækjuni, har vit høvdu bátar og skip. Ofta svumu vit eisini og vit

gjørdur okkara egna svimjihyl. Hylurin vesturi í Gjógvi var nakað djúpur, og ikki sørt, at eg óttaðist eitt sindur, tí systur mín druknaði í hylinum, tá eg var 5 ára gamal, og tað setti sjálvsagt síni spor. Men tá lærarin var við, so svumu vit altíð har. Annars svumu vit ofta longur vesturi í dalinum um summarið, har vit gjørdu ein annan hyl, ið var grynri. Tað fyrsta vit ofta gjørdu

um morgunin var at svimja, og so fleiri ferðir um dagin og á kvøldi, tá veður var til tað, sigur Hilmar.

- Annars gingu vit nógv í haganum og leitaðu eftir fuglareiðrum. Vit vóru nógv fram við strondini, har vit fiskaðu murt og seið, og fóru ofta á flot við árabáti at dyrgja og fiska reyðfisk og ikki sørt at vit kappadust um, hvør kundi fáa flestar. Tá bátar róðu út, so vóru vit á bryggjuni og fylgdu við í tí, sum har fór fram og so fiskaðu vit kúðing til útróðarmenninar. Serliga í krígsárunum var nógvur útróður, tí nógvir menn vóru heima, minnst Hilmar.

Til Vágs

Eftir skúlaárin í Porkeri, sum Hilmar hevur góð minnir um, fór Hilmar til Vágs í skúla.

- Sum 13 ára gamal fór eg til Vágs í skúla. Eg tók prógv á vári 1951.

Skúlaárin í Vági minnst Hilmar við gleði. Tá varð ofta gingið til Vágs og tá myrkt var á morgni, eingi gøtuljós vóru, so kundi henda, at okkurt gyklaðist fyri eygunum, tí tað skuldi spækja so illa í Klivunum, minnst Hilmar, sum seinni fekk súkklu, ið pápin keypti í Onglandi og sum Hilmar var sera glaður fyri.

Eftir skúlaárin róði Hilmar út. Eisini var hann vikarur fyri Danbjørg lærara, ið var í tinginum tá.

- Kanska vaknaðu teir fyrstu hugsanirnar um at lesa til lærara tá. Summarið 1952 var eg í Grønlandi og arbeiði í handlinum í Føroyingahavnini. Leiðari har var Georg Thorsteinsson, og um veturin var eg onkurtíð læraravikarur og róði út. Um summarið 1953 var eg undir Íslandi til fiskiskap, men so seinni um summarið 1953 fór eg til Danmarkar at lesa til lærara

í Haslev og tók prógv í 1958. Fyrsta árið var fyrirreikingarár.

Um orsøkina til, at hann valdi at fara niður til Danmarkar á læraraskúla, sigur Hilmar, at eitt systkinabarn, Johannes Bech, var trúboðari, og hevði nógv samband við Haslev.

- Eg haldi pápi og hann hava prátað saman og hann gjørdi líkasam forarbeiðið, so eg fekk umsóknarbløð og so framvegis. Eg hevði góð ár í Haslev og gekk í skúla saman við nógvum øðrum føroyingum, ið lósu til lærara, millum annað gingu Eilíf Samuelson og eg í sama árgangi, sigur Hilmar.

Til Porkeris

Hilmar er giftur Kristínu, ið er ættað úr Tjørnuvík. Hilmar var vikarur í Vági fyrsta árið og Hilmar og Kristínu dámdu væl í Vági, men so var stary leyst við skúlan í Porkeri á summri